

HENDRIK KAREL VAN MINNEN VAN POLITICUS TOT BESTUURDER

Raadslid van 1 september 1931 tot 12 januari 1966, waarvan Wethouder van 16 november 1945 tot 12 januari 1966, Loco-Burgemeester van 2 september 1953 tot 12 januari 1966, Lid Provinciale Staten van Zuid-Holland van 13 maart 1963 tot 3 juni 1970.

L. de Snaijer

Hendrik Karel van Minnen werd op 21 september 1900 te Vlaardingen geboren. Niemand kon toen vermoeden, dat deze Hendrik Karel van Minnen zo'n groot stempel zou drukken op de ontwikkeling van de stad Vlaardingen. Hij was het derde kind van een kostersgezin; zijn vader was, naast timmerman, ook kosten van de Grote Kerk. In Vlaardingen was, rond 1900, 75% van de inwoners (13.000) lid van de Nederlandse

H.K. van Minnen

Hervormde Kerk. Het meelevend deel zocht (algemeen gesteld) een politiek tehuis. Men voelde zich niet zo thuis bij Liberalen of Anti-Revolutionairen. Zo ontstonden er eind van de vorige eeuw, vooral plaatselijk, Christelijk-Historische Kiesverenigingen. Hendrik Karel van Minnen is van jongs af met de politiek vertrouwd geweest; thuis werd er nogal eens over gesproken. Zijn grootvader H. van Minnen was één van de drie oprichters van de Christelijke Historische Kiesvereniging in Vlaardingen. De oprichting vond plaats op 3 februari 1897 en op 6 maart van datzelfde jaar waren er al 300 leden. Pas op 9 juli 1908 werden al deze plaatselijke C.H. Kiesverenigingen gebundeld en kwam de CHU tot stand met een landelijk program van beginselen. Hendrik Karel van Minnen, Kerkelijk Ontvanger van de Hervormde Gemeente, sloot zich op jonge leeftijd aan bij de CHU en werd door de kiesvereniging voor de gemeenteraadsverkiezingen van 24 juni 1931 op de zevende plaats gezet. De partij had zes zetels, won een zetel bij deze raadsverkiezingen en werd daarmee de grootste politieke partij van Vlaardingen. Op 1 september 1931 werd H.K. van Minnen geïnstalleerd in de raad, die uit 21 leden bestond onder voorzitterschap van Burgemeester A. van Walsum. Met zijn 30 jaar was hij één van de jongste raadsleden en moest hij zich op de achtergrond houden; dat was in die tijd de gewoonte. Hij werd echter al gauw een begrip, op alle terreinen actief, met een vaardige pen en beeldend vermogen bij het schrijven van folders en opwekkingsbrieven. Tot de Tweede Wereldoorlog bewaamde hij zich verder en was een goed raadslid. Als gevolg van een door de bezettende macht getroffen maatregel werd de gemeenteraad op 28 augustus 1941 ontbonden. Na de bevrijding stond Nederland onder militair gezag en werd met de wederopbouw begonnen, ook op politiek gebied. Op 16 november 1945 werd de nood-gemeenteraad geïnstalleerd op basis van de samenstelling van voor de bezetting. De gemeenteraad bestond nu uit 24 leden en stond onder leiding van Burgemeester M.C. Siezen. De oude gevestigde partijen waren na een onderbreking van ruim vier jaar teruggekeerd. Al snel bleek, dat de oude politieke garde van voor de oorlog op zijn retour was, behalve de inmiddels 45-jarige H.K. van Minnen. Hij werd door zijn partij voorgedragen als wethouder en door de raad gekozen.

Bij de verdeling van taken binnen dit college kreeg hij Onderwijs en Personeelszaken. Zijn inzet en werk-

lust vielen op. In 1945 moest er zoveel gebeuren en achteraf is H.K. van Minnen in die functie een onmisbare schakel gebleken bij de wederopbouw van het gemeentelijk apparaat en tot welzijn van de inwoners van Vlaardingen. Zijn kracht lag met name hierin, dat hij een sterk persoonlijk contact onderhield met zijn stadsgenoten en daardoor wist wat er leefde; hij werd niet voor niets vaak „H.K.” genoemd.

H.K. van Minnen, CHU lijsttrekker

De eerste officiële verkiezingen voor de gemeenteraad na de tweede wereldoorlog werden gehouden op vrijdag 26 juli 1946.

Er was veel gaande in de gevestigde partijen. Inmiddels was de SDAP omgezet in de PvdA. De doorbraakgedachte was het thema. Zo waren er bekende landelijke partijgenoten van H.K. van Minnen, de heren

Raamaffiche 1946

Lieftink, Van Rhijn en Van Walsum van de CHU overgegaan naar de PvdA; ook in Vlaardingen waren er die zich aangetrokken voelden tot die gedachte. Er moest op politiek terrein iets nieuws komen. Het idee leefde dat Christenen, Humanisten en Atheïsten best in één partij konden samenwerken, de PvdA.

H.K. van Minnen, gesteund door zijn landelijke Unievoorman de heer H.W. Tilanus, verwierp deze gedachte. De eerste gemeenteraadsverkiezingen na de bevrijding waren uniek en iedereen was benieuwd hoe deze verkiezingen zouden aflopen. H.K. van Minnen werd de lijsttrekker van de CHU en iedereen, ook zijn politieke tegenstanders, zei: „Van Minnen is een sterke lijsttrekker”.

Vlaardingen had op grond van haar inwonertal recht op 27 gemeenteraadsleden. De uitslag was verbluffend. Na al de discussies en de stelling dat er geen plaats meer was voor confessionele partijen, behaalde de PvdA 10, de CHU 7, de ARP 4, de KVP 2, de VVD 1, de SGP 1 en de CPN 2 zetels. Na deze verkiezingsuitslag was duidelijk, dat H.K. van Minnen wederom zeker was van een plaats in het college. In die tijd was het nog gebruikelijk dat er een afspiegelingscollege tot stand kwam, met andere woorden, de grootste partijen maakten deel uit van het college van Burgemeester en Wethouders, oftewel de PvdA, de CHU en de ARP. Bij de verdeling van de portefeuilles kreeg Van Minnen Onderwijs, Culturele aangelegenheden en Jeugdzaken. Het behoeft weinig betoog wat dit betekende voor Van Minnen. Hij werd mede-oprichter en voorzitter van „de Vlaardingse gemeenschap en het Vakantiecomité”. Wat er in die tijd voor de jeugd werd gedaan herinneren oudere Vlaardingers zich nog heel goed. Buurtverenigingen bloeiden op en de vakantie-spelen vonden algemene waardering. In 1948 werden deze activiteiten bijgewoond door Hare Majesteit Koningin Juliana. Op 20 februari 1947 werd de gemeentelijke sportcommissie in het leven geroepen met als voorzitter H.K. van Minnen en de heren M. Goumare, H. Munster en A. Pleysier. Een opvallende prestatie van het college en met name van H.K. van Minnen was de opening op 6 augustus 1949 van „Droomland” in het Hof. Het werd een enorm succes dat in de vakantieweken van augustus meer dan 80.000 bezoekers trok, ook velen van buiten Vlaardingen. De pers sprak van een toverachtig schouwspel van natuur, techniek en muziek. De inkomsten bedroegen f16.388,00 en de uitgaven f17.946,00; de gemeenteraad bleek er

geen enkele moeite mee te hebben het tekort van 1.558,00 aan te vullen. Om zo iets te realiseren moet er een geweldige stuwende kracht achter staan. Tijdens de voorbereidingen van Droomland vonden er op 22 juli 1949 ook nog gemeenteraadsverkiezingen plaats. De PvdA behaalde 11 zetels (winst 1), de CHU 7, de ARP 4, de KVP 3 (winst 1), de VVD 1 en de SGP 1; de CPN verloor 2 zetels en verdween uit de raad. Op 9 september 1949 werd de werkverdeling voor Van Minnen Onderwijs en Financiën; Jeugdzaken werd gewijzigd in Sportzaken. Bovendien moet men zich tevens realiseren, dat hij mededirecteur van N.V. Galettabanketfabriek was en dus met beide benen in het bedrijfsleven stond.

Het gebeurde wel eens dat Galetta de voorrang kreeg. Ambtenaren wisten echter waar hij te bereiken was en indien een handtekening gezet moest worden onder een stuk liepen ze even naar de Prins Hendrikstraat (hoek Vetteoordskade). De Electricische Banketfabriek Galetta werd opgericht in 1920 en 1 april 1964 ontbonden; de vereffenaar was H.K. Van Minnen. Vanaf 2 september 1953 werd van Minnen door het vertrek van wethouder J. Buis (PvdA) loco-burgemeester en is dit gebleven tot aan zijn vertrek op 12 januari 1966. Opvallend was dat hij alles te voet en per fiets deed (net als zijn landelijke CHU-leider H.W. Tilanus); auto's hadden niet zijn voorkeur, hij heeft er dan ook nooit één gehad.

Op 19 november 1960 vierde Van Minnen zijn zilveren jubileum als raadslid. De viering kwam vier jaar te laat, stond er in de krant, maar de gemeenteraad werd immers in bezettingstijd opgeheven. Hoewel het beleid in Vlaardingen een verantwoordelijkheid was van het gehele college, heeft Van Minnen een groot aandeel gehad en liep door zijn sterke persoonlijkheid, inzet en werkkracht voorop bij de verwezenlijking van o.a. de Stadsgehoorzaal (28 april 1952) (hij was tevens voorzitter van de Stichting Stadsgehoorzaal), het Kolpabad (8 maart 1955), de grote uitbreiding van het stadhuis (culturele aanpassing) naast het historische stadhuis op de Markt (31 augustus 1953), de voorbereidingen en realisatie van het Visserijmuseum (14 juli 1962) eerst in het Reedershuys (Westhavenkade 45) en daarna naar het huidige gebouw (Westhavenkade 53/54); tevens was hij mede-oprichter van de Historische Vereniging Vlaardingen (26 augustus 1966). Het aantal scholen groeide vanwege de naoorlogse geboortegroei. Er werd zelfs besloten op 27 augustus

1953 drie nieuwe scholen gelijktijdig te bouwen, resp. de Dr. H. Colijn-, de Nic. Beets- en de Mr. Dr. J.T.L. van der Bruggenschol en werd in aanwezigheid van H.K. van Minnen op 6 mei 1961 de eerste paal geslagen voor de Openbare Scholengemeenschap Prof. Casimir.

Naast bestaande opleidingen die werden uitgebreid en een nieuw onderkomen kregen, ontstonden er ook nieuwe opleidingen, o.a. werd op 28 mei 1953 de eerste steen gelegd voor een Technische School aan de Deltaweg (in 1959 telde deze school reeds 700 leerlingen); in 1960 werd de Analistenschool opgericht die 120 leerlingen telde; in 1953 werd een huishouden en industrieschool „Die Vlaardinghe” gebouwd; in 1964 werd de Chr. Detailhandelschool (nu Chr. Economisch College „Beneden Maas”) gerealiseerd.

Paleisrevolutie

Oorzaak was een artikel in de Nieuwe Vlaardingse Courant van 12 maart 1958 met de kop „Wethouder van Minnen geen lijsttrekker der CHU?”. De heer G. van Teylingen werd als opvolger genoemd. Aanleiding was een controverse tussen de CHU-raadsleden E.P. van der Veen en H.K. van Minnen; dit kwam tot uiting bij de begrotingsbehandeling van het onderwijsbeleid. Daar Van Minnen niet alleen lijsttrekker van de CHU, wethouder, loco-burgemeester maar ook voorzitter was van de plaatselijke kiesvereniging van de CHU, kon niemand om hem heen; teveel macht lag bij één persoon.

Door een aantal leden werd de heer G. van Teylingen via de bewuste krant naar voren geschoven, ook een actief, kundig en ervaren man en een voortreffelijke representant van de CHU (adjunct-directeur van de visconservenfabriek „Columbia”).

De aktie voor Gerrit van Teylingen werd gesteund door de journalist Gerard van den Berg en de studenten in de economie Jan Terleth en Henk de Boer. Het werd een langdurige vergadering in de Harmonie, waar geen stoel onbezet bleef. Deze aktie mislukte echter, aangezien de heer G. van Teylingen zich vóór de vergadering terugtrok. Op verzoek van de heer Van Minnen was de heer E.P. van der Veen voorzitter tijdens deze vergadering. Na vijf uur vergaderen kwam om één uur 's nachts de uitslag en Van Minnen werd met overweldigende meerderheid weer als lijsttrekker gekozen voor de gemeenteraadsverkiezingen van 28 mei

Weekend van 16 en 17 november 1957 Chr. Hist. Jongeren Organisatie (C.H.J.O.) Vlaardingen. Van links naar rechts: L. de Snaijer, voorzitter; Wethouder H.K. van Minnen; Echtgenote van de heer Van Minnen; CHU Tweede Kamerlid Dr. J.J.R. Schmal.

1958. De actie tot vervanging van de heer Van Minnen had een averechts effect. Het is nooit duidelijk geworden welke rol de heer E.P. van der Veen in deze kwestie heeft gespeeld. Kritiek op Van der Veen was er ook in deze vergadering; zijn kritiek op Van Minnen wijzigde hij door te stellen, dat het gericht was aan het gehele college van B & W (R'dams Parool 15 maart 1958). Hierdoor viel een belangrijk element voor de vernieuwers weg. Deze paleisrevolutie had tot gevolg, dat bij de gemeenteraadsverkiezingen (1958) de CHU voor het eerst sinds 1931 haar zevende zetel verloor en op 6 zetels kwam. Het einde van de bestuurder/politicus Van Minnen was voorlopig nog niet in zicht. Ter gelegenheid van de viering van de vijftigste verjaardag van Koningin Juliana werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau (29 april 1959). De jaren zestig waren in Nederland jaren van verandering en vooral de jongere generatie roerde zich. De gevestigde partijen moesten vernieuwd worden.

Machtsdeling aan de ene kant en bundeling van confessionele partijen aan de andere kant was aan de orde. Ook binnen de Unie van Vlaardingen speelden deze zaken. De heer Van Minnen bezat binnen zijn partij veel macht; hij was lijsttrekker, wethouder en voorzitter van de plaatselijke kiesvereniging van de CHU. Door die combinatie in één persoon van alle belangrijke functies ontstonden er wrijvingen; een groot aantal leden wilde van deze combinatie af. Op de vergadering van 28 december 1962 werd besloten dat een raadslid niet tegelijkertijd ook bestuurslid kon zijn. De heer Van Minnen, tot die tijd voorzitter, werd opgevolgd door de heer M. Mooy. Ook de andere raadsleden gaven hun bestuursfunctie op (zie bedankbrief H.K. van Minnen).

Ook het bestaan van en het afzonderlijk optrekken van de protestants-christelijke partijen werd steeds moeilijker uit te leggen aan de kiezers, vooral aan de jongeren. Op 19 februari 1962 werden door de AR-kiesvereniging Nederland en Oranje en de Chr.-Hist. kies-

vereniging Vlaardingen alsmede de kiesvereniging Pro Patria van de Staatkundig Gereformeerde Partij besloten tot samenwerking bij de komende gemeenteraadsverkiezingen met één gemeenschappelijke lijst.

VLAARDINGEN, 29.12.1962.

Aan het bestuur van de christelyk-historische kiesvereniging
VLAARDINGEN,
Schiedamsse Weg 63.

Mevrouw, myne heren,

Uit de stemming op de gisteren gehouden vergadering van ons bestuur met de c.h. raadsleden over de al of niet verenigbaarheid van raadslid en bestuurslid is gebleken, dat de overgrote meerderheid van het bestuur (7 voor, 2 tegen en 1 onthouding) van oordeel is dat die verenigbaarheid ongewenst is, terwyl 2 afwezige raadsleden (Niemantsverdriet en Ligthart) per brief c.q. per telefoon hadden doen weten "dat zy er ook tegen waren". Eerstgenoemde voorheen ook al.

Ik meen uit deze houding van het bestuur de enig mogelyke consequentie te moeten trekken, en tred dus hiermede terug als lid en voorzitter van het bestuur en daarmede ook als voorzitter van de ledenvergadering. Het lykt my moeiljk, voorzitter te zyn als men weet dat de medebestuurders het niet eens zyn met plaats en positie van die voorzitter.

Een copie van dit schryven zend ik aan alle bestuursleden.

Onnodig te zeggen dat ik dit schryven niet met een verheugd hart verzend.

Met Uniegroet,
w.g. H.K. van Minnen.

H.K. van Minnen, lijsttrekker PCG

Hendrik Karel van Minnen werd lijsttrekker van de Prot. Chr. Groepering (PCG) met als motto „Protestanten eensgezind”. Op 30 mei 1962 waren er gemeenteraadsverkiezingen; de uitslag was PvdA 14 zetels, PCG (CHU, ARP, SGP) 11 zetels, KVP 4 zetels, VVD 3 zetels, PSP 1 zetel. Op 4 september werd de gemeenteraad geïnstalleerd en bestond uit 33 leden. Als wethouders werden gekozen T. de Bruijn (PvdA), H.K. van Minnen (PCG), G. Walstra (PvdA) en M.H.L. Weststrate (PCG). Van Minnen bleef wethouder van Onderwijs, Cultuur en Sport en loco-Burgemeester (langst zittende wethouder). De gezamenlijke PCG-

Raamaffiche 1962

lijst was een voorloper van het CDA, met dien verstande, dat de combinatie alleen bestond uit Prot. Chr. Partijen (CHU, ARP en SGP); de partijen bleven bestaan en met de KVP bestonden er alleen contacten in de Raad.

Opvallend bij de onderhandelingen om te komen tot één lijst was, dat van Minnen niet betrokken is geweest bij die onderhandelingen. De onderhandelingen met de ARP en SGP werden namens de CHU in hoofdzaak geleid door de heer E.P. van der Veen. Het akkoord hield in, dat bij gelijk aantal zetels (apart hadden deze partijen 12 zetels: 6 CHU, 5 ARP en 1 SGP), verlies voor de gezamenlijke lijst voor de CHU was en winst voor de SGP. Daar de PCG-lijst in 1962, 1966 en 1970 11 zetels behaalde, betekende dit een verdeling van 5 CHU, 5 ARP en 1 SGP. De lijsttrekker was een

CHU'er (van Minnen) en bij keuze van een wethouder ook het eerst aan bod. Bij de onderhandelaars was men van mening, dat iedereen tevreden was, maar er groeide vooral bij de afdeling van de CHU het gevoel, dat de onderhandelaars van AR-huize achteraf betere onderhandelaars bleken te zijn geweest. De CHU was vooral in Vlaardingen zowel in stemmenaantal als in percentages altijd groter dan de ARP (altijd 6 of 7 zetels, de ARP 4 of 5 zetels en de SGP 1 zetel). Bij de eerste verkiezingen in 1962 met een gezamenlijke lijst bleek, dat er niet 12 zetels maar 11 zetels werden behaald. Dit betekende het verlies van de zesde CHU zetel, terwijl in werkelijkheid het verlies bij de ARP lag, die turbulente landelijke ontwikkelingen meemaakte. Maar de PCG-karavaan ging verder.

Hendrik Karel van Minnen in de eindfase van zijn politieke invloed?

In 1962 was hij lijsttrekker van de Prot. Chr. Groepering en in datzelfde jaar 62 jaar oud. Iedereen zag aankomen, dat dit de laatste keer was, maar zijn vertrek bepaalde hijzelf, ondanks kritiek van de jongere generatie en vanuit de fractie. Bij de behandeling van de begroting 1966 op 26 november 1965 werd er stevige kritiek geuit door mevr. J. van Gent-de Ridder op het gevoerde kulturele beleid van de wethouder H.K. van Minnen. De raad had een commissie ingesteld, die een onderzoek zou instellen naar de kulturele behoefte in de gemeente Vlaardingen. In die commissie zaten Mevr. Van Gent-de Ridder (KVP) en de heren Barendregt (PvdA), Cornelisse (PvdA), Dorsman (VVD) en Van der Veen (PCG). De kritiek van vrijwel de gehele raad richtte zich tegen de wijze waarop H.K. van Minnen was opgetreden als voorzitter van de ad hoc commissie, belast met de samenstelling van een kulturele nota. Het was duidelijk, dat men opliep tegen de sterke persoonlijkheid van Van Minnen. Bij de bevolking en zijn kiezers bleef hij de populaire wethouder, iedereen groetend op straat. Na de begrotingsvergadering eind 1965 diende hij zijn ontslag in. Hij was inmiddels 65 jaar geworden. Het weggaan van H.K. van Minnen werd allerwegen betreurd, zowel voorals tegenstanders achtten het jammer dat het zo gelopen was. De houding van de wethouder ondervond veel begrip. Op 12 januari 1966 nam wethouder H.K. van Minnen (Onderwijs, Cultuur en Sport) tijdens een buitengewone openbare raadsvergadering van de ge-

meenteraad afscheid als raadslid en wethouder van Onderwijs, kulturele aangelegenheden, sport- en jeugdzaken.

De heer A. Meerman was de woordvoerder namens de raad en ik citeer enkele passages.

„De tijd van de felle politieke strijd lijkt voorbij, maar als het dan soms toch tot een hevig treffen komt, zijn de gevolgen even onverwacht groot. Er is niemand in deze raad, die niet graag een ander einde aan deze politieke loopbaan had gezien”. Hij citeerde een uitspraak eens gedaan bij de val van een kabinet Colijn: „Nu je gaat, een kerel was je wel”. Meerman zag het vertrek van Van Minnen alleen als gevolg van een kortsluiting tussen Raad en College; hij is het slachtoffer geworden van het keiharde politieke bedrijf. Aan het eind van deze buitengewone openbare raadsvergadering wordt hij onderscheiden met de Gouden Penning der gemeente Vlaardingen en liep Van Minnen de raadszaal in en gaf ieder raadslid een handdruk ter afscheid.

Groots afscheid

„Groots afscheid” was de kop van de Nieuwe Vlaardinge Courant (17 januari 1966); de afscheidsrede van H.K. van Minnen was een degelijk stuk en indrukwekkend, doorspekt met citaten uit de Bijbel. „JIdelheid der ijdelheden, zegt Prediker. Vervolgens: Vergeef mij mijn fouten die ik maakte. Ik heb getracht - bij al mijn falen - iets te volbrengen van het gebod God te dienen met ons gehele zijn en de naaste als onszelf. Ik heb ook nooit gearzeld Gods naam te noemen als dat pas gaf. Mij verdriet het, dat in stad en land Zijn Naam bij openbare werkzaamheden zo weinig wordt genoemd, terwijl zijn geest de onze is en ons in staat stelt te doen wát wij doen”. Hij eindigde met het voorlezen van Gezang 227 vers 1 en 4: Meester, men zoekt U wijd en zijd (vers 1) en Heeft onze mond U soms gesmaad (vers 4).

„Ik wens U alleen, en allen die U afgevaardigden in deze raad, deze Meester toe. Ik dank U wel.”

H.K. van Minnen, nu als burger

Van Minnen was weg, althans dat dacht men in het algemeen, maar hij hield de zaken in Vlaardingen onvermoeid in de gaten. Zijn vaardige en scherpe pen

bleek weer uit persberichten, waarbij hij kritiek had als burger op wethouder T. de Bruijn van Stadsontwikkeling. Hendrik Karel van Minnen was een harts-tochtelijk vechter voor het behoud van het verleden van zijn stad. In zijn kritiek noemde hij het Vlaardings Centrum een mislukking; de Hoogstraat verpauperd, de Liesveldviaductjes stinkende urinoirs. Het karakter van de oude stad was geschonden. Volgens Van Minnen had het huidige college van Burgemeester en Wethouders slechts aandacht besteed aan vier punten: woningbouw, wegeaanleg, middenstand en het creëren van parkeerruimte. In het Rotterdams Parool stond op 31 juli 1967 „Het stadscentrum bloedt uit vele wonden”, volgens de burger H.K. van Minnen.

De heer T. de Bruijn, in die tijd wethouder van Stadsontwikkeling, daagde ex-wethouder H.K. van Minnen uit voor een openbaar debat. Van Minnen nam deze uitdaging aan. Het debat vond plaats op 4 september 1967 in gebouw Triangel. In de stampvolle grote zaal werd het debat scherp en stijlvol gevoerd, de aanhang van beide heren liet zich niet onbetuigd. De indruk bestond, dat de heer van Minnen iets meer applaus kreeg dan wethouder T. de Bruijn. De pers schreef dat er geen winnaar en geen verliezer was; het debat was onbeslist.

In het Rotterdams Parool van 31 juli 1967 stond: „Wat is die Hendrik Karel van Minnen voor een man?

„In sommige kringen wordt hij met De Gaulle vergeleken.”

De Provinciale Staten van Zuid-Holland

Hendrik Karel van Minnen werd gevraagd om ook op een CHU-lijst voor de verkiezingen van de Provinciale Staten een plaats in te nemen. De leden van CHU-kiesverenigingen in de Statenkring Delft (het Westland en de steden Rijswijk, Delft, Schiedam, Vlaardingen, Maassluis en Rozenburg) waren van mening, dat een dergelijk bekend persoon (wethouder te Vlaardingen) een hoge plaats moest hebben op die lijst. Jarenlang werd hij als 2e geplaatst; de heer C. van Dijk uit 's-Gravenzande stond op nummer één, iemand die betrokken was bij de tuinbouw (Westland). Begin 1963 trad de heer C. van Dijk om gezondheidsredenen af als statenlid. Hendrik Karel van Minnen ging de verantwoordelijkheid niet uit de weg en werd op 13 maart 1963 lid van de Provinciale Staten van Zuid-Holland. H.K. van Minnen moet wel een goede ge-

zondheid hebben gehad om deze niet onbelangrijke functie erbij te kunnen hebben. In de Staten behandelde hij namens zijn fractie hoofdzakelijk kulturele aangelegenheden. Door deze benoeming werd onwillekeurig zijn invloed zowel in Vlaardingen als in de regio nog groter.

H.K. van Minnen, lijsttrekker CHU voor de Provinciale Staten

Hendrik Karel van Minnen had nog maar net afscheid genomen (12 januari 1966) in Vlaardingen, of hij profileerde zich als de nieuwe lijsttrekker van de CHU voor de provinciale verkiezingen, welke plaats vonden op 23 maart 1966. Door deze situatie ontstond er paniek, vooral bij de plaatselijke CHU en PCG. De angst

Kandidatenlijst Provincie 1966

Lijst 5 Christelijke Historische Unie

- 1 H.K. VAN MINNEN, VLAARDINGEN
- 2 Ir. J. van den Ende, Maassluis
- 3 K. de Baat, Schiedam
- 4 J. Verkade, Naaldwijk
- 5 T. Oosterom, Rijswijk
- 6 P.C. van Keulen, Delft
- 7 L. DE SNAYER, VLAARDINGEN
- 8 Mevr. H. van Riet-Augstburger, Rotterdam
- 9 Mr. D.J.J. DEN HARTOG, VLAARDINGEN
- 10 A. Sonneveld, Schiedam
- 11 F.J. Groot Enzerink, Maasland
- 12 Mr. G.W.D. van Heerde, Delft
- 13 Mr. F.H. Piket, Den Haag
- 14 J. Richter, Rijswijk
- 15 Jac. Rodenburg, Rijswijk
- 16 W.A.-Poot, Schiedam
- 17 D. van Velden, Naaldwijk
- 18 Prof. Dr. J.M.W. Milatz, Den Haag
- 19 Drs. B.J. Udink, Rotterdam
- 20 J.C.E. Haex, Wassenaar

bestond, dat de heer E.P. van der Veen niet dezelfde uitstraling als lijsttrekker zou hebben als zijn voorganger voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1 juni 1966 (zo'n twee maanden na de verkiezingen voor de Provincie, en **geen** gemeenschappelijke lijst).

De uitslag van de Provinciale Statenverkiezingen, met Van Minnen als lijsttrekker, werd een ware triomf. In Vlaardingen verkreeg de CHU 6.607 stemmen 16,3% (was 14,7%) ARP 4616 stemmen 11,4% (was 12,9%), SGP 1317 stemmen 3,3% (was 3,4%).

De Rotterdammer (dagblad) van 24 maart 1966 schreef „H.K. van Minnen een sterke lijsttrekker”.

Zoals verwacht, bleek het een goede zet van de CHU-Statenkring Delft om H.K. van Minnen als lijsttrekker te kiezen. Van Minnen werd in hetzelfde jaar 66 jaar oud. Hij heeft zich op zijn wijze ingezet voor de provincie en verliet deze op 3 juni 1970, het jaar waarin hij 70 zou worden.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1 juni 1966 bleek, dat de Prot. Chr. Groepering achteruit was gegaan van 32,36% (1962) naar 29,5% in 1966. De PCG bleef bij 11 zetels steken. Direct na deze uitslag ontstond er een conflict in het PCG en tien leden (CHU) verzochten om een ledenvergadering om te bereiken dat de formule 5-5-1 zou worden gewijzigd, gezien de uitslag van de twee maanden eerder gehouden Provinciale Statenverkiezingen (met aparte lijst), die naar hun mening duidelijk aangaf, hoe de krachtsverhoudingen binnen de PCG moesten zijn. Het Vrije Volk van 6 augustus 1966 meldde: H.K. van Minnen stort zich in het PCG-conflict, de formule binnen de Prot. Chr. Groepering zou 6 CHU, 4 ARP en 1 SGP moeten zijn. Het werd een roerige CHU-vergadering, die onder leiding stond van de heer W. Wiegers. De achterban van de CHU morde en stelde, dat er niet goed onderhandeld was door de heer E.P. van der Veen; de vorige Statenverkiezingen hadden ook al aangegeven, dat de verhoudingen in Vlaardingen niet klopten.

De andere partijen binnen de PCG waren niet bereid de formule te wijzigen, het bleef 5-5-1 (CHU-ARP-SGP). Hendrik Karel van Minnen bleef het reilen en zeilen van de plaatselijke politiek volgen. Het was een publiek geheim, dat de rubriek in het huis-aan-huis blad Groot Vlaardingen onder het pseudoniem „Klaas

Vlaring” van zijn hand was. Na zijn statenlidmaatschap in Den Haag hield hij zich hoofdzakelijk bezig met zijn hobby: planten en bloemen. Hij gaf lezingen, vooral over fuchsia's.

Folder CHU 1966

GEACHTE
KIEZER

Christelijk Historische Unie

Kiesvereniging Vlaardingen
Secr. Sweelinkstraat 149

Op woensdag 23 Maart a.s. gaat u uw stem uitbrengen op een van de kandidaten, die gesteld zijn voor de Provinciale Staten. Wij geven u ernstig in overweging uw stem dan uit te brengen op een van de kandidaten van de Christelijk Historische Unie, lijst 5. Wij geven u dit advies o.m. om de volgende redenen:

- ★ omdat onze kandidaten Gods Woord als leidraad zien voor het staatkundig denken en handelen ook in de Provinciale Staten;
 - ★ omdat zij er naar streven heel het volk te dienen (dus ook in de Provincie);
 - ★ omdat zij een vooruitstrevend Provinciaal beleid voorstaan.
- Mogen we op uw stem rekenen?

Het bestuur van de kiesvereniging Vlaardingen van de C.H.U.
W. Wiegers, voorzitter
Mr. D.J.J. den Hartog, 2e voorzitter
Mej. A. den Dulk, secretaresse
G. Sluyter, penningmeester
Drs. J. Jappes, 2e secretaris
J. v. Noort, 2e penningmeester
Mevr. A.v.d. Weyden-de Heer
D.P. v.d. Burg, H. Langstraat
A.A. Soetekouw, P.J. van der Wilde

Tot slot:

Hendrik Karel van Minnen heeft een belangrijke carrière achter de rug, als politiek leider van zijn CHU, raadslid (vanaf 1931), als wethouder (vanaf 1945), loco-burgemeester (vanaf 1953) en als Provinciaal Statenlid (vanaf 1963).

Hij behoorde tot de meest bekende en besproken figuren in Vlaardingen. Een harde werker, integer, en men kan dankbaar zijn voor hetgeen hij in het belang van de Vlaardingse gemeenschap gedaan en bereikt heeft. Uit de archieven bleek, dat er niemand het aantal

van ruim 34 jaar raadslidmaatschap en ruim 20 jaar wethouderschap ooit heeft bereikt.

Het besturen van de stad ging ook na het tijdperk Van Minnen gewoon door. Zo volgde op 18 januari 1966 de heer A. Meerman (ARP) hem op als wethouder en trad na ruim 8 maanden af op 6 oktober 1966.

Zijn opvolger als raadslid werd op 18 januari 1966 de heer L. de Snaijer. Op 29 november 1982 overleed op 82-jarige leeftijd een bijzonder markante Vlaardinger. Tot aan zijn dood bleef hij actief bij inspraakprocedures, op wijkbijeenkomsten en in de Koninklijke Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde.